ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶତମାଧ୍ୟାୟ

୧୭୭୬, ୧୭୮୯ ଓ ୧୭୯୮ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ: ୧,୪୪,୦୦୦ଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବନା

Jeff Pippenger

2024-03-14

1776, 1789 ଏବଂ 1798 ର ଇତିହାସ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନର ଇତିହାସକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ। ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାରିଖରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ କଥା କହିଥିଲା। ପୃଥିବୀର ପଶୁ ତିନିଥର କଥା କହିଥିବା ଘଟଣାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ସେହି ତିନିଟି ମାର୍ଗଚିହ୍ନ, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001, ଜୁଲାଇ 2023 ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ତିନୋଟି ସ୍ୱର ସହ ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ଚାଲିଥାଏ।

> ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛରୁ ତୂରୀଧ୍ୱନି ସଦୃଶ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:10.

ସେହି ତିନୋଟି କଣ୍ଠସ୍ୱରମୟ ଚିହ୍ନସ୍ଥମ୍ଭ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ତୃତୀୟ ହାୟର କ୍ରମେ ବଢ଼ୁଥିବା "ଧ୍ୱନିତ" ହେବାକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ସପ୍ତମ ସତର୍କତାର ତୂରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ତୂରୀ ହେଉଛି ଏକ କଣ୍ଠସ୍ୱର।

> ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକ, ରୋକିବା ନାହିଁ; ତୁମ ସ୍ୱରକୁ ତୂରୀ ପରି ଉଚ୍ଚ କର, ଏବଂ ମୋର ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ, ଯାକୁବଙ୍କ ଘରକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପ୍ରକାଶ କର। ଯିଶାୟା 58:1.

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱରଟି ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁଣି ଡାକୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କର ସମାବେଶ ସେଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା।

> ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, "ତୁମେ ପଥମାନଙ୍କରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାର, ଯେଉଁଠାରେ ଭଲ ପଥ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ପଥରେ ଚାଲ; ତେବେ ତୁମେ ନିଜ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବା।" କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ସେହି ପଥରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ।" ଆହୁରି ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, "ତୂରୀର ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣ।" କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ।" ଯିରିମିୟ 6:16, 17.

ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୩ର ସ୍ୱର ଥିଲା Future for Americaର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଯାହା ଜୁଲାଇ ୧୮, ୨୦୨୦ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପରଠାରୁ ନୀରବ ରହିଥିଲା। ଯେପରି ଯୋହନ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ମେସିହାଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ଜଷ୍ଟିନିଆନ୍ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେହିପରି Future for America ଚିହ୍ନଟ କଲା ଯେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ଓ ସେହି waymarkରେ ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି ସହିତ ଆମେରିକାର ଭବିଷ୍ୟତ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲା। ଜଙ୍ଗଲରେ ଡାକୁଥିବା ଜଣଙ୍କର ସ୍ୱର ହିଁ ଥିଲା ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୩ର ସ୍ୱର।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର, ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ଅଜଗର କଥା କହିବା ଘଟଣା ଘଟିବାବେଳେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ। ସେହି ସମୟରେ "ଗଧା" ତୃତୀୟଥର ପ୍ରହାରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ "ଗଧା" କହିବ। 2001 ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ପରେ, 2023 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 7 ପରେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ କହେ, ଗଧାକୁ ପ୍ରହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୁଣି ପ୍ରହାର କରାଯିବ। ବିଲାମଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏକ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ପଥରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଦୂତ ଇସ୍ଲାମର ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ ଚାରି ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; କିନ୍ତୁ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଇସ୍ଲାମର ଗଧା ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି ସହିତ କହେ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ସେଠାରେ ହିଁ ଇସଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ଦର୍ଶନ୍ର କଥା କହେ, ଯାହା 18 ଜୁଲାଇ 2020 ଠାରୁ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଆସିଛି; କାରଣ ସେତେବେଳେ ଏହା ଆଉ ତାରିବ ନାହିଁ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର କାଳରେ ଅନେକ ସ୍ୱର ରହିଛି, ଏବଂ ସେହି କାଳ ସେହି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ପୂର୍ବରୁ ଅବସ୍ଥିତ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ନ୍ୟାୟବିଚାର ସାତ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସାତ ପାତ୍ର ଅଛି। ସେହି କାଳ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଢାଳିଦିଆଯାଇବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦିଆଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଗ୍ନିର ଜିଭାମାନେ ସେହି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ। ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁରେ ହେଉଥିବା ଢାଳିଦିଆଯାଇବା ଆଉ ମାପିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅମାପ ଭାବରେ ଢାଳିଦିଆଯାଆନ୍ତି।

> “ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରଘୋଷଣରେ ଯିଏ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବେ। ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପରିସର ଓ ଅଭୂତପୂର୍ବ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଛି। 1840–44 ମସିହାର ଆଗମନ-ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେବଶକ୍ତିର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନରୀ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେତେକ ଦେଶରେ ଷୋଳଶତାବ୍ଦୀର ଧର୍ମସଂସ୍କାର ପରଠାରୁ କୌଣସି ଦେଶରେ ଯେପରିମାଣ ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, ସେପରି ସର୍ବାଧିକ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଶେଷ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ଅଧୀନରେ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ଏହାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେବ।”

> “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସଦୃଶ ହେବ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡେଇ ଦେବାରେ ଯେପରି ‘ପୂର୍ବ ବର୍ଷା’ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୂଲ୍ୟବାନ ବୀଜର ଅଙ୍କୁରୋଦ୍ଗମ ହେଉ, ସେପରି ଶସ୍ୟର ପାକ ପାଇଁ ତାହାର ଶେଷବେଳେ ‘ପର ବର୍ଷା’ ଦିଆଯିବ।” The Great Controversy, 611.

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଏକ ଶତ ଚୁମ୍ମାଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସୀଲିଂ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପରିମାଣଅନୁସାରେ ଢାଳାଗଲେ। ସେହି ଢାଳାଯାଇବାର ପରିମାପ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ଜଣେ ଦୂତ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ବାହାରକୁ ଆସ, ପିତା ତୁମକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି,” ଯେପରି ଯୀଶୁ “ଲାଜାର, ବାହାରକୁ ଆସ” ବାକ୍ୟରେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସମାଧିରୁ ଡାକିଥିଲେ। 2023 ମସିହାରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ମୃତ, ଶୁଷ୍କ ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ “ବାହାରକୁ ଆସ” ବୋଲି ଡାକିଲେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସେ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେ ଯେପରି 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଅବତରଣ କଲେ। ପରେ ସେ କ୍ରମେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକିତ କଲେ, ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ମରିୟମଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ, ଏମ୍ମାଉସକୁ ଯିବା ପଥରେ ସେ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ନିଜର ଅନ୍ତିମ ଆରୋହଣ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଚାଳିଶି ଦିନ ଧରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ତାହାପରେ ଆଉ ଦଶ ଦିନ ପରେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହୋଇ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର ଥିଲେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅପରିମିତ ଭାବରେ ଉଣ୍ଡେଳିତ ହେଲା।

> “ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲାବେଳେ, ସେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିବା ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇଲେ—ଯେ, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ, ଏବଂ ଗୀତସଂହିତାରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କିଛି ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ସେସବୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ‘ତାହାପରେ ସେ ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଖୋଲିଦେଲେ, ଯେଣେକି ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏପରି ଲେଖାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହିପରି କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗ କରିବା ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଯେରୂଶାଲେମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ଜାତିମଧ୍ୟରେ ପାପକ୍ଷମା ପାଇଁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଚାର କରାଯିବ। ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ ତୁମେମାନେ।’” The Desire of Ages, 804.

୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ର ସ୍ୱ ର ଦୁଇଜଣ ମୃତ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ୁ ଜାଗ୍ର ତ କଲା ଏବଂ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ାରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଲିଖିତ ସମସ୍ତ କଥା ("ସାତ ସମୟ"), ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ାମାନଙ୍କ ରେ (ନେବୂଖଦେ ୍ନଜରଙ୍କ ପଶୁମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତିମା), ଏବ ଗୀତସଂହିତାରେ (ମୋଶା ଏବଂ ମେଷଶାବକଙ୍କ ର ଅନୁଭବ) ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ବୁଝାମଣା ଖୋଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ତାଙ୍କ ର ଶିକ୍ଷ ାଦାନର କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ର ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ଚାଳିଶ ଦିନ ଧରି ତାହା କ୍ର ମେ ତୀବ୍ର ହେଲା। ଏହା ତାଙ୍କ ର ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

> ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି କି? ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୁନା ମାଛର ଗୋଟିଏ ଟୁକୁଡ଼ା ଏବଂ ମଧୁଚକ୍ରର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଦେଲେ। ସେ ତାହା ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନ କଲେ। ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବାବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ କଥାଗୁଡ଼ିକ କହିଥିଲି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି: ମୋଷାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଏବଂ ଗୀତସଂହିତାରେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା କିଛି ଲିଖାଯାଇଛି, ସେସବୁର ପୂରଣ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ। ଲୂକ 24:41–44।

ପ୍ରାର୍ଥନା ଚାଲୁଥିବା ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମୁଖ ପଥଚିହ୍ନ ଥିଲା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେ ଚାଳିଶି ଦିନ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ ଦିନ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା (ଦଶ ହେଉଛି ପରୀକ୍ଷା), ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅପରିମିତ ଭାବେ ଢାଳି ଦିଆଯିବେ। ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କର ଅବତରଣ, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଜୁଲାଇ, 2023 ଚାଳିଶି ଦିନର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଜୁଲାଇ, 2023 ପରେ ଆସୁଥିବା ଦଶ ଦିନ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ। ସେହି ଶେଷ ଦଶ ଦିନର ଅବଧିରେ, ଏକତା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ପଥଚିହ୍ନ। ଏକତାକୁ ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ, ଅଧ୍ୟାୟ ସତତ୍ରିଶରେ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅସ୍ଥି, ସ୍ନାୟୁ ଏବଂ ମାଂସକୁ ଏକାତ୍ର କରିଥିଲା। ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା ଚାରି ପବନର ଶ୍ୱାସ, ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ପ୍ରାର୍ଥନାର ପ୍ରତୀକ। ସେହି ଶେଷ ଦଶ ଦିନରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ, ଯେପରି ସେମାନେ ଲାଜାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଛନ୍ତି।

> "ବେଥାନୀକୁ ଯିବାରେ ତାଙ୍କର ବିଳମ୍ବର କାରଣ ଏହା ହିଁ ଥିଲା। ଏହି ଶିରୋମଣି ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ—ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବା—ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦେବତ୍ୱର ଦାବି ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ଲାଗିବା ପାଇଁ ଥିଲା।" The Desire of Ages, 529.

ଏହି ମୁକୁଟାରୋହଣୀୟ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ କେବଳ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି ନୁହେଁ, ବରଂ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟର ଭୁଲ ପକ୍ଷରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶିରୋମଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ—ଲାଜରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବା—ଯାଜକମାନଙ୍କର ଏହି ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିଦେଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଜଗତରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିଦେବେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ଶୀଘ୍ର ଧ୍ୱଂସ କରୁଥିଲା।" Acts of the Apostles, 67.

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ବିଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇବାର ଇତିହାସରେ ଥିବା ଅନେକ ସ୍ୱର "ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଅଟେ—ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବଚନର ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ—ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ" ସଫଳ କରାଯାଏ। ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଇଥିବାବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ।

> ଏବଂ ସେ ସପ୍ତ ମ ମୁଦ୍ର ାଟି ଖୋଲିବାବେଳେ, ସ୍ୱ ର୍ଗରେ ପ୍ର ାୟ ଅଧ ଘଣ୍ଟ ା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନୀରବତା ହେଲା। ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସାତ ଦୂତଙ୍କ ୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ସାତଟି ତୁରୀ ଦିଆଯାଇଲା। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ବେଦୀ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ୁ ବହୁତ ଧୂପ ଦିଆଗଲା, ଯେଣୁ ସେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କ ର ପ୍ର ାର୍ଥନା ସହିତ ତାହାକୁ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତୁ , ଯାହା ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା। ଏବଂ ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କ ପ୍ର ାର୍ଥନା

> ସହିତ ଉଠୁଥିବା ଧୂପର ଧୂଆଁ ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଗତ ହେଲା। ଏବଂ ଦୂତ ଧୂପପାତ୍ର ଟି ନେଇ, ବେଦୀର ଅଗ୍ନି ରେ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ; ତେବେ ସେଠାରେ ସ୍ୱ ରଗୁଡ଼ିକ, ମେଘଗର୍ଜନ, ବିଜୁଳିଚମକ, ଏବଂ ଏକ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:1–5।

ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବା ନିରବତାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, କାରଣ ସେହି ଅବଧିଟି ଏକ ନିୟୋଗ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ଏକ ପବିତ୍ର ନିୟୋଗ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ସଦା ନିରବତା ଥାଏ, ଯେପରି କ୍ରୁଶ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଳେ, ଯେତେବେଳେ ଦୂତମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତ ଓ ସ୍ତୁତି ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗର ନିରବତା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନର ଆବଶ୍ୟକତାଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ; ଏବଂ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ, ହବକ୍କୂକ ଦୁଇ, ପଦ କୋଡ଼ିଏ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ନିରବ ରହିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା।

> "ମୁଁ ଏହା ଦେଖାଯାଇଥିଲି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ କ୍ଷମା ପାଇ ଜୀବନ ପାଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦେଇଥିବାରେ ତାଙ୍କର ମହାନ ପ୍ରେମ ଓ ନମ୍ର ଅବତରଣ କିପରି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି। ମୋତେ ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯେ ସେମାନେ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବାର ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନର ଏକ ଗଛ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ଗଛର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମିଳିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସର୍ପ ହବାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲା, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଉଭୟେ ନିଷିଦ୍ଧ ଗଛର ଫଳ ଭୋଜନ କଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରି ପାପୀ ହେଲେ। ଏହି ସମ୍ବାଦ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୀଣା ନିରବ ହେଇଗଲା। ଦୂତମାନେ ଶୋକାକୁଳ ହେଲେ, ଏବଂ ଭୟ କଲେ ଯେନ ସମ୍ଭବତଃ ଆଦମ ଓ ହବା ପୁନର୍ବାର ନିଜ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇ ଅମର ପାପୀ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ ଯେ ସେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟାନରୁ ବାହାର କରିଦେବେ, ଏବଂ କେରୁବମାନଙ୍କ ଓ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ତଲୱାର ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ବୃକ୍ଷକୁ ଯିବାର ପଥକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାର ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାହାର ଫଳ ଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଅମରତାକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖେ।" Early Writings, 125.

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାପୀ ହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗ ନିରବ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରକ୍ତ ପାତିତ ହେବାବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗ ନିରବ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାପକୁ ଦୂର କରିବାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନ୍ୟାୟକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗ ନିରବ ହୋଇଥିଲା।

> "ଉପରସ୍ଥ ପବିତ୍ରାଳୟରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା, ଯେପରି କ୍ରୁଶ ଉପରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଉଦ୍ଧାରର ଯୋଜନା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ସେପରି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଟେ। ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରା ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହାକୁ ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆରୋହଣ କଲେ।" The Great Controversy, 489.

୧୮୪୪ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ବିଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ଦିବ୍ୟତା ସହିତ ଚିରନ୍ତନ ଭାବରେ ଏକ ହେବାଠାରୁ ବନରେ ମରିବାକୁ ବାଛିଲେ। ତୃତୀୟ ଦୂତ ପୁଣିଥରେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଆସିଲେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗରେ ନିରବତା ହେଲା। ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ଦୂତମାନେ ଶେଷ ପିଢ଼ିର ଇତିହାସରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ସପ୍ତମ ମୋହରକୁ ହଟାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ସାତଜଣ ବିଚାରଦୂତ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ର ବିନାଶକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତୁ ତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ୁ କୁହାଗଲା, "ରୁହ, ରୁହ, ରୁହ, ରୁହ," ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ୁ ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ିତ କରାଯାଉଥିଲା। ବିଶ୍ୱ ାସୀମାନଙ୍କ ର ଦ୍ୱ ିବିଧ ପ୍ର ାର୍ଥନା ସ୍ୱ ର୍ଗକୁ ପ୍ରେ ରିତ ହେଲା, ଯାହା ପେନ ିଟକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଦଶ ଦିନ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚାଳିଶି ଦିନ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା (ଯାହା ଅରଣ୍ୟ ର ଏକ ପ୍ର ତୀକ), ଯାହା ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଏଗାରୋତ୍ତ ମ ଅଧ ାୟର ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନକୁ (ଅରଣ୍ୟ ର ଏକ ପ୍ର ତୀକ) ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତାପରେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ୁ ଅରଣ୍ୟ ରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱ ର ଦ୍ୱ ାରା ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶ ଦିଆଗଲା ଯେ ସେମାନେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ପ୍ର ାର୍ଥନା ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଅଧ ାୟର ପ୍ର ାର୍ଥନାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେ ଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ର ମୂର୍ତ୍ତି ବିଷୟକ ନବୁଖଦ୍ନେ ଜରଙ୍କ ର ଗୁପ୍ତ ସ୍ୱ ପ୍ନ କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆଲୋକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ର ାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ଏବଂ

ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦାନିଏଲ ଏକାକୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରି।

ଦାନିଏଲ ୨ର ସଂଘବଦ୍ଧ ପ୍ରାର୍ଥନା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ବାହ୍ୟ ରେଖା ଭିତରେ ଲୁଚାଇ ରହିଥିବା ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋକ ପାଇଁ ଥିଲା। ଦାନିଏଲ ୯ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୃପା ପାଇଁ ଥିଲା। 2001 ମସିହାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଅଗ୍ନି ପଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ, ରେଖା ଉପରେ ରେଖାର ପଦ୍ଧତିକୁ ବୁଝୁଥିବାମାନେ ଅନେକ ସ୍ୱର ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ। ବେଦୀରୁ ପୃଥିବୀକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଉଥିବା ଅଗ୍ନି ହେଉଛି ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ପୃଥକ୍କରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ସେହି ଦଶଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ଅବଧିରେ ଯେପରି ଅଧିକ ଅଧିକ ବିକଶିତ ହେଉଥିଲା, ସନ୍ଦେଶ ତେଣୁ ଆଉ ଆଉ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା।

ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ତୃତୀୟ ଦୁର୍ଭୋଗର କ୍ରମେ ତୀବ୍ରତର ହେଉଥିବା ସଙ୍କଟ, ଯାହା ଯିହିଜ୍କିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ସତତ୍ରିଶରେ ସେହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ସେନାବଳ ଭାବେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଦାଣ୍ଡାଇ ଦେଇଥିଲେ। ଏହାପରେ ଅଧ୍ୟାୟ ସତତ୍ରିଶରେ, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଲାଠିରେ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଲାଠି ଭାବେ ଏକତ୍ର ଯୋଗଦାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଏହି ସଂଯୋଗ ମାନବତା ସହିତ ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ସମ୍ମିଶ୍ରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିବାର ଅନ୍ତିମ ଗତିବିଧିମାନଙ୍କରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ଜୁଲାଇ, 2023ରେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା। ପରେ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାଗଲା, ଏବଂ ମେଘଗର୍ଜନ ମଧ୍ୟ ହେଲା, ତଥା ପରେ ବିଜୁଳି ମଧ୍ୟ ଦେଖାଗଲା। ପ୍ରାକୃତିକ ଜଗତରେ ଯେପରି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ବିଜୁଳି ଓ ମେଘଗର୍ଜନ ବର୍ଷା ସହିତ ସହଚର ହୁଏ। ବର୍ଷା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ବିଜୁଳି ଓ ମେଘଗର୍ଜନ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଏହାକୁ ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଏ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଭୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ।

> ତୃତୀୟ ଦିନ ପ୍ରଭାତବେଳେ ଏମିତି ହେଲା ଯେ, ସେଠାରେ ଗର୍ଜନ ଓ ବିଜୁଳି ଚମକ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ପର୍ବତ ଉପରେ ଘନ ମେଘ ଥିଲା, ଓ ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା; ଏହାର ଫଳରେ ଶିବିରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ କମ୍ପିତ ହେଲେ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 19:16।

ବିଜୁଳିର ଚମକ ଓ ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ସହ ଏକ ତୂରୀର "ସ୍ୱର" ଥିଲା। ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷା ସହ ଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ଏବଂ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଦଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ମେଘମାନେ ଜଳ ବର୍ଷାଇଲେ; ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଧ୍ୱନି କଲା; ତୁମର ବାଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାରିଦିଗକୁ ଗଲେ। ତୁମର ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଥିଲା; ବିଜୁଳିମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କଲେ; ପୃଥିବୀ କମ୍ପିଲା ଓ ଥରଥର କମ୍ପିତ ହେଲା। ତୁମର ପଥ ସମୁଦ୍ରରେ, ଏବଂ ତୁମର ମାର୍ଗ ମହାଜଳରାଶିମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ତୁମର ପଦଚିହ୍ନ ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ। ତୁମେ ମୋଶା ଓ ଆହରୋଣଙ୍କର ହାତ ଦ୍ୱାରା ତୁମର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଏକ ପାଳ ପରି ନେଇଗଲା। ଗୀତସଂହିତା 77:17–20।

ବିଜୁଳିର ଚମକ ଓ ମେଘଗର୍ଜନ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର, ଯାହା ବର୍ଷାର ସମୟରେ ଘଟେ; ଏବଂ ସେହି ସମୟଅବଧିରେ, ସେ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରରୁ ନିଜ ବାତାସମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରନ୍ତି (ଇସ୍ଲାମ ପୂର୍ବ ପବନ ଅଟେ)।

> ସେ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାବେଳେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଜଳର ପ୍ରଚୁରତା ହୁଏ, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀର ସୀମାନ୍ତମାନଙ୍କରୁ ବାଷ୍ପକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠାନ୍ତି; ସେ ବର୍ଷା ସହିତ ବିଜୁଳି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରମାନଙ୍କରୁ ପବନକୁ ବାହାର କରନ୍ତି। ଯିରିମିୟ 10:13।

ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସିଂହ ପରି ଗର୍ଜନ କରି ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ନିଜନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କଲା; ଏବଂ ସେହି ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମଧ୍ୟ, ଯାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ପୁନର୍ବାର ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରରୁ ପୂର୍ବ ପବନକୁ ବାହାର କରିଲେ।

> ସେ ପୃଥିବୀର ସୀମାନ୍ତରୁ ବାଷ୍ପକୁ ଉଦ୍ଗମ କରାନ୍ତି; ସେ ବର୍ଷା ପାଇଁ ବିଜୁଳି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ସେ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରଗୃହମାନରୁ ପବନକୁ ବାହାର କରନ୍ତି। ସେ ମିଶରର ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କୁ, ମନୁଷ୍ୟର ହେଉ କି ପଶୁର, ପ୍ରହାର କଲେ। ଗୀତସଂହିତା 135:7, 8.

ମିଶରର ପ୍ରଥମଜାତମାନେ ଆଘାତିତ ହେବାବେଳେ ସେ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକରୁ ପବନକୁ ବାହାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପାସ୍‌ଓଭର କ୍ରୁଶର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଯାହା ପୁନର୍ବାର 1844 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପୁନରାଗମନର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା।

ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ପୁସ୍ତକରୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଏ, ସେଥିରେ ସତ୍ୟର ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ବିକାଶର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୁଏ। ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ସେହି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ସମୟରେ ବିଜୁଳି ଚମକ, ଗର୍ଜନ ଏବଂ ସ୍ୱର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଭୂମିକମ୍ପ ନଥିଲା।

> ସିଂହାସନରୁ ବିଜୁଳି, ଗର୍ଜନ ଓ ସ୍ୱରମାନେ ବାହାରୁଥିଲେ; ଏବଂ ସିଂହାସନର ସାମ୍ନାରେ ଅଗ୍ନିର ସାତଟି ପ୍ରଦୀପ ଜ୍ୱଳିତ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାତ ଆତ୍ମା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 4:5।

ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚମକ, ଏବଂ ଗର୍ଜନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ବର୍ଷାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ଅଗ୍ନିର ସାତଟି ପ୍ରଦୀପ; କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କୌଣସି ଭୂମିକମ୍ପ ନାହିଁ। ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଅପସାରଣ ସମୟରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ଭୂମିକମ୍ପକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ସତ୍ୟର ମୁଦ୍ରାମୋଚନର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି କାଳଖଣ୍ଡର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ସେହି ସମୟରୁ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ ଅବତରଣ କଲେ; ପରେ ଯିଶାୟ 6 ରେ ଆମକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ "ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ, ବିଜୁଳିର ଚମକ, ଗର୍ଜନଗୁଡ଼ିକ, ପବନ ଓ ବର୍ଷା" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଶେଷ ପାଏ, ସେହିପରି ଜଣେ ଜନସମୁଦାୟଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ହେବାକୁ ଅଟେ, ଯେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବିଜୁଳିର ଚମକର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ସ୍ୱର ଓ ଗର୍ଜନଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିନଥାଏ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଯୁଗ ହେଉଛି ସେହି ଯୁଗ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ।

ସେହି ଇତିହାସ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିହେବାରୁ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, କାରଣ ସେମାନେ ବିଜୁଳିକୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକୁ, ଗର୍ଜନକୁ ଓ ପବନକୁ ଶୁଣିପାରନ୍ତି। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟାବଧିର ଶେଷରେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ମହାଭୂମିକମ୍ପ ତାହାପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ୍ୟାୟବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚୟ କରାଏ।

> ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କର ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଦେଖାଗଲା; ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଚମକ, ସ୍ୱର, ବଜ୍ରଧ୍ୱନି, ଭୂମିକମ୍ପ, ଓ ମହାଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:19।

ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ "ବିଜୁଳି, ସ୍ୱର, ଏବଂ ଗର୍ଜନ" ମଧ୍ୟରେ "ଶିଳାବୃଷ୍ଟି" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ। "ଶିଳାବୃଷ୍ଟି" ସେହି ନ୍ୟାୟବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ ସିଲ୍ କରିବାର ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ, ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଉଥିବା ବେଳେ, ଢାଳିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସେହି ସାତଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭରୁ ଢାଳାଯିବାକୁ ଥିଲା; ଯେପରି ସେମାନେ ଯିରୂଶାଲେମ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ, ଦେଶରେ କୃତ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ (ବାହ୍ୟ), ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ (ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ) କୃତ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଫେଙ୍ଗି ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଚିହ୍ନ ଦେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଦୂତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ।

“ଶିଳାବର୍ଷା” ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ବାବିଲୋନରୁ ଡାକାଯାଉଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳ ପାଇଁ କୃପାର ସମୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମହାଜନସମୂହର ଶେଷଜଣ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷପାଳରେ ଯୋଗ ଦେଇସାରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ।

> ଏବଂ ସପ୍ତମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାହାର ପାତ୍ରକୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଢାଳିଦେଲେ; ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରୁ, ସିଂହାସନଠାରୁ, ଏକ ମହାନ ସ୍ୱର ବାହାରି କହିଲା, “ସମାପ୍ତ ହେଲା।” ଏବଂ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ମେଘଗର୍ଜନ, ଏବଂ ବିଜୁଳି ଚମକ ହେଲା; ଏବଂ ଏମିତି ଏକ ଭୟଙ୍କର ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ଯେପରି ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଆସୁଥିବା ସମୟଠାରୁ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏତେ ପ୍ରବଳ ଭୂମିକମ୍ପ, ଏବଂ ଏତେ ମହାନ। ଏବଂ ସେହି ମହାନ ନଗର ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କର ନଗରଗୁଡ଼ିକ ପତିତ ହେଲା; ଏବଂ ମହାନ ବାବିଲୋନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ମରଣରେ ଆସିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାକୁ ନିଜ କ୍ରୋଧର ପ୍ରଚଣ୍ଡତାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ପାତ୍ର ଦେବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 16:17–19।

ପ୍ରିୟ ପାଠକ: ଆପଣ କି ସେହି ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ଓ ଗର୍ଜନଧ୍ୱନି ଶୁଣିପାରୁଛନ୍ତି? ଆପଣ କି ବିଜୁଳିର ଚମକ ଦେଖିପାରୁଛନ୍ତି? ଆପଣ କି ପବନକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛନ୍ତି? ଶୀଘ୍ର ଆପଣ ତେଲ ପାଇଁ ବିନୟ କରୁଥିବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ।

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ଆମେ ଶାନ୍ତିକୁ ଖୋଜିଲୁ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଭଲ କଥା ଆସିଲା ନାହିଁ; ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କଲୁ, ଆଉ ଦେଖ, ବିପଦ! ଦାନରୁ ତାହାର ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କର ନାସିକାଧ୍ୱନି ଶୁଣାଗଲା; ତାହାର ସଶକ୍ତ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କର ହିହାଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦରେ ସମଗ୍ର ଦେଶ କମ୍ପିତ ହେଲା; କାରଣ ସେମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦେଶକୁ ଓ ସେଥିରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ, ନଗରକୁ ଓ ସେଥିରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରସିନେଇଛନ୍ତି। କାରଣ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ପମାନଙ୍କୁ, କକାଟ୍ରିସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୋହନ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ିବେ, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦୁଃଖବିପକ୍ଷରେ ନିଜକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ମୋର ହୃଦୟ ମୋର ଭିତରେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୁଏ। ଦେଖ, ଦୂରଦେଶରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କ କାରଣରୁ ମୋର ପ୍ରଜାକନ୍ୟାର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସ୍ୱର: ସିଓନରେ ପ୍ରଭୁ ନାହାନ୍ତି କି? ତାହାର ରାଜା ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି କି? ସେମାନେ କାହିଁକି ତାଙ୍କର ଖୋଦା ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ପରଦେଶୀ ନିର୍ଥକତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କରିଛନ୍ତି? ଶସ୍ୟକାଟା ସମୟ ଅତୀତ ହୋଇଗଲା, ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଶେଷ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ଆମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଲୁ ନାହିଁ। ମୋର ପ୍ରଜାକନ୍ୟାର ଆଘାତ ପାଇଁ ମୁଁ ଆହତ; ମୁଁ କଳା ହୋଇଯାଇଛି; ବିସ୍ମୟ ମୋତେ ବଶ କରିଛି। ଗିଲିଆଦରେ କୌଣସି ବାଲ୍ମ ନାହିଁ କି? ସେଠାରେ କୌଣସି ଚିକିତ୍ସକ ନାହିଁ କି? ତେବେ ମୋର ପ୍ରଜାକନ୍ୟାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କାହିଁକି ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ? ଯିରିମିୟ 8:15–22.